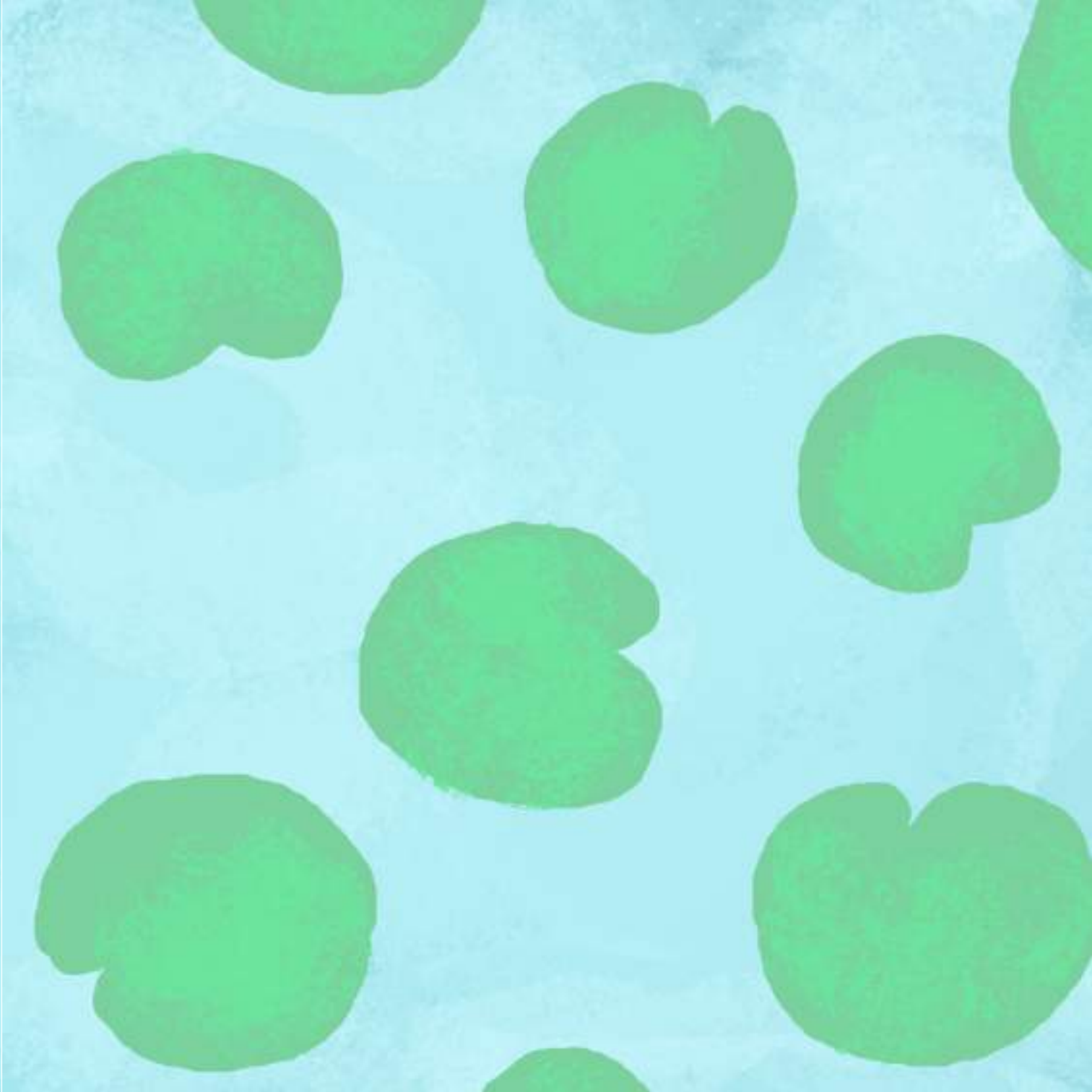
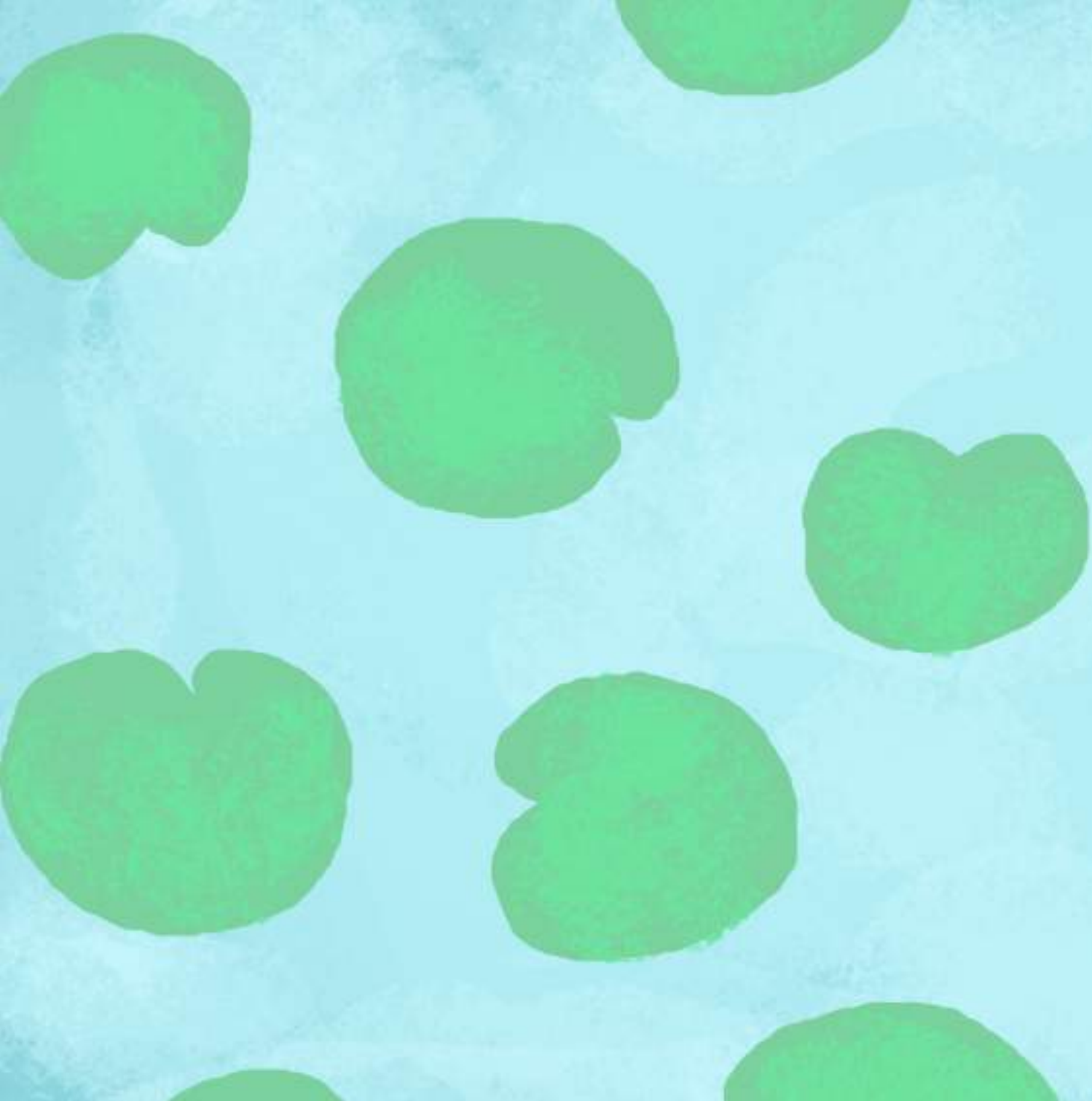


# МАЛЕНЬКЕ ЖАБЕНЯ





# МАЛЕНЬКЕ ЖАБЕНЯ





Народився пуголовок та й почав  
зростати.  
Ніжки, його лапки, почали з'являтись.

Він потроху, та й потроху, почав про  
світ дізнаватись,  
А дорогою життєвою різні жабки  
почали казати:


Як тя жить, куди ступать,  
Чого й чому тобі ніколи не торкать.




Та була одна жабка, що просто дружила,  
Вона з нею гуляла і веселилась.

Вони з нею на галявині танцювали:  
Ой! які викрутаси вони там витворяли!

Потім, коли жабка стає ближче до Бога,  
Як то кажуть, хоча,  
Це вислів тільки стареньких, мабуть,






Коли та друга жабка подорослішала,  
Та мила, більша жабка помудрішала,

Прогулянкою, у себе вдома, під  
листочком.

Про життя жаб'яче розповідала  
Про Творця, що її серце наповняє.

Коли сама в озері життя навчилася  
плавати  
Почала маленьке жабеня наставляли.





Тепер жабенятко настанови всі приймає  
Про життя та творчість з жабкою  
розмовляє.

Любить ту другу жабку, жабенятко,  
Йдуть вони разом до Небесного Батька!

